

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๔

พระพุทธรูปรับสั่งผิดที่ไหน

ไม่ว่าจังหวัดไหนมีแต่เราเทศน์แล้ว ๆ หมดประเทศไทยนะ การเทศน์นี่พิลึกจริง ๆ บางจังหวัดสองครั้งสามครั้ง เช่นอย่างสุรินทร์ ๓ วัน ศรีสะเกษ ๓ วัน อุบล ๒ วัน เชียงใหม่ ๒ วัน เชียงราย ๒ วัน นอกนั้นจังหวัดละหน ๆ ตลอดไปหมดทุกภาค เรียกว่าทุกจังหวัด เทศน์ทุกจังหวัดเลย จังหวัดซ้ำ ๆ ก็มีเยอะ พิลึกจริง ๆ นะเทศน์หลวงตา ป.๓ เทศน์ทั่วประเทศไทยเหยียบหัวดอกเตอร์ไปແหลก หัวกุดหัวด้วนมาจากมหาสารคาม คงมาต่อหัวใหม่ทำ หัวอะไร หัวคิดปัญญาเข้าใจไหม

นี่เทศน์ออกสนามมาจริง ๆ ร่วม ๔ ปีแล้วนะ เริ่มมาตั้งแต่เดือนมกรา ไปถึงเมษา เราถึงตั้งโครงการนะ โครงการวันที่ ๑๒ เมษา ความจริงเราก้าวเดินมาก่อนแล้ว ประมาณเดือนมกรา ๔๑ นี้ก็จวนจะ ๔ ปีแล้ว เริ่มเทศน์เรื่อย ๆ เรียกว่าเอาจริงเอาจังมากที่สุดเท่าที่ไปหมดเลย เราก็เคยพูดกับลูกศิษย์ของเรา เราพูดตามหลักของธรรมของความจริงที่จะให้ได้ประโยชน์สม่าเสมอกันไปก็คือว่า เทศน์คราวนี้ไปกว้างขวางมาก แต่เรื่องปัญหาไม่ค่อยมี ตรงนี้บอกเลย คือการถามปัญหา การตอบปัญหา อันนี้เป็นที่สะดุดใจ ๆ ระลึกไว้ไม่ลืม

เทศน์ก็เทศน์ไปกลาง ๆ เสมอไปหมด แต่ถ้าปัญหาแล้วชอกแซกซิกแซกตามความรู้ความเห็นของเจ้าของปัญหาที่ถามมา พอถามมาปั๊บ ถามมาแ่งไหน การตอบจะออกแ่งนั้น ๆ ตามปัญหาที่เข้ามา นี้ที่ได้ประโยชน์สะดุดใจ ๆ ระลึกไว้ไม่ลืม เพราะเป็นปัญหาชอกแซก เป็นปัญหาพิเศษ ไม่เหมือนธรรม ธรรมไปกลาง ๆ การเทศน์ว่าการนี้ไปกลาง ๆ แต่การตอบปัญหาต้องไปตามแ่งของปัญหา ยกตัวอย่างแ่งของปัญหา ใครคิดไว้เมื่อไรแ่งของปัญหา เช่นเขานิมนต์หลวงตาบัวลี้กไป เพราะหลวงตาบัวลี้กชอบพรรคไทยรักไทย เขาก็มานิมนต์หลวงตาบัวลี้กแล้วให้ไปอยู่กับพรรคไทยรักไทยเสีย

ทีนี้เวลาเราตอบฟังซินะ ถ้าเวลาเราลี้กออกไป ฟังแต่ว่าลี้กออกไปจะทำอะไรก็ได้ นี่ ถ้าเราลี้กออกไปแล้วถ้าหากว่าพรรคไทยรักไทยไม่ให้เราอยู่ เราไปขออยู่กับเมียแแก่ได้ไหม ก็อย่างนี้ละ ปัญหามันมาอย่างนี้ก็ไปอย่างนี้ ใครคิดไว้เมื่อไรไซ้ไหมละ นี้ละถึงว่าปัญหามาอย่างนี้มันก็ไปอย่างนี้ ใครคิดไว้เมื่อไรไซ้ไหม ไล่ไปหาพรรคไทยรักไทย ถูกพรรคไทยรักไทยเนรเทศก็ขออยู่กับเมียแแก่ได้ไหม ทำงันมันก็ชะเง้อซิ ไล่เข้าหมัดนี้ปั๊บอย่างนั้นละปัญหา มันก็มาแ่งของมัน ๆ ปัญหามาแ่งไหนมันก็ออกแ่งนั้น ๆ ไป นี่จึงว่าได้เป็นที่ระลึก นี้เรายกเป็นเอกเทศนะ พอฟังปัญหาอย่างนี้แล้วมันไม่ลืม

จากนั้นเขาก็ว่าเรานี้รักแต่คุณทักษิณ เขาเห็นเราเป่าหัวให้คุณทักษิณ เราก็ว่าอย่าว่ารักแต่คุณทักษิณเลย คนทั้งโลกตลอดนรกอเวจีถ้าเป่าได้ จะไปเป่าพวกสัตว์นรกให้ขึ้นจากนรกหมด มันได้รับความทุกข์ทรมานมันไปตกรอก เน้มนั้นก็ไปอย่างนั้น ปัญหาอย่างนี้มันก็ออกอย่างนี้ มันออกของมันตามจังหวะของปัญหา เพราะฉะนั้นจึงว่าการเทศนาว่าการคราวนี้มีส่วนบกพร่องคือเกี่ยวกับปัญหา ไม่มีคนถาม ก็มีที่เดียวที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เขาถามเรื่องเผาศพกิเลสว่าเผาอย่างไร โอ้ย คนไม่เคยภาวนาจะเผาศพกิเลสอย่างไร พวกนักภาวนาต่างหาก เช่น พระพุทธเจ้าเป็นนักภาวนา เผาศพกิเลส นี่ไปที่ไหนเห็นแต่กิเลสเผาคน เอาละที่นี่ ชัดเข้าไป ไปที่ไหนกิเลสเผาคนหมดเลย มีแต่กิเลสเผาคน ไม่เคยเห็นคนเผาศพกิเลสเลย จะมาถามหาอะไร ตัวเองผู้ถามก็ไม่เคยภาวนาเพื่อเผาศพกิเลส จะมาถามวิธีเผาศพกิเลสได้อย่างไร ก็ตอบไปอย่างนั้นเข้าใจไหมละ มันก็บ๊อบเข้าไปอย่างนั้น

ไปที่ไหนเห็นแต่กิเลสเผาศพคน ไม่เห็นคนเผาศพกิเลส นี่เรียกว่าปัญหา มันมายังไงมันก็ออกอย่างนั้น มายังไงมันก็ออกอย่างนั้นไปเรื่อย ๆ อย่างนี้ละมันเขาไม่อยากจะถาม ถ้าถามสวนบ๊อบเลย ธรรมของพระพุทธเจ้า อะไรจะมากยิ่งขึ้นกว่าสภาวะธรรมทั่วแดนโลกธาตุ ธรรมก็เป็นเหมือนกับไฟเผาเผาไปตามสภาวะธรรม สภาวะธรรมอยู่ตรงไหนธรรมจะรู้ไปตามนั้น ๆ เหมือนไฟได้เชื้อ เผาไปเรื่อย ๆ รู้ไปเรื่อย ๆ แสบอะไรออกมามันก็รับกันบ๊อบ ๆ ไปเรื่อย นี่เรียกว่าเปิดออกมาบ้างนิดหน่อยนะ หลักธรรมชาติเปิดไม่ได้ แล้วแต่เหตุการณ์มา มันก็ออกรับกัน ๆ

ที่นี้เวลาถูกหมัดเด็ดเขาสวนมาเราก็ชักจะหงายเหมือนกัน เช่น เราพูดถึงว่าไปที่ไหน ๆ เห็นแต่กิเลสเผาศพคน ถ้าเขาย้อนถามอีก แล้ววัดหลวงตาบัวละมีแต่พวกเผาศพกิเลส พวกกิเลสเผาศพคนมีบ้างไหม ไม่ทราบว่าจะตอบว่ายังไง อันนี้มันลำบาก เพราะลูกศิษย์เรามันเป็นตัวประกันเขาไว้แล้ว พวกนี้ก็กิเลสเผาหมดเลย เราไม่ทราบจะตอบว่ายังไง ไปที่ไหนเห็นแต่ควันตลบเมฆ ๆ มันควันขึ้นจากหมอน เสื่อหมอนไม่มีเหลือพวกนี้ กิเลสมันเผาเอา นี่ถ้าเขาถามย้อนมานี้เราจะตอบยากอยู่นะ

เราจะต้องไปปรึกษาหารือลูกศิษย์ลูกหาดูเสียก่อนถึงจะตอบได้นะ นั่นคือหาทางออกแล้ว ความจริงก็คือเผาเหมือนกันกับเผาศพเขาแหละ กิเลสเผาศพลูกศิษย์หลวงตาบัว วัดป่าบ้านตาด ฟาดแต่หลวงตาบัวลงไปเข้าใจไหมละ นี่ชิมันตอบยากนะ ถ้าเขาสวนมานี้หาทางตอบไม่ได้ ถามมาก็ถามที่จนตรอกด้วย ถามหาลูกศิษย์ของเราด้วย แล้วลูกศิษย์ของท่านถูกกิเลสเผาไหม อู๊ย ตอบยากนะ มันยากอย่างนี้ เผาศพกิเลสคือตปธรรมเครื่องเผาเผากิเลส ที่ว่าท่านเผาศพกิเลส คือเผาด้วยตปธรรม สติ ปัญญา

ศรัทธา ความเพียร ทุกอย่างเป็นตปธรรมทั้งนั้น เครื่องแผดเผากิเลส หมายความว่า
อย่างนั้น

นี่ก็อยู่แต่วันพรุ่งนี้เท่านั้น เวลาที่มีน้อยเข้าโดยลำดับลำดับมา วันมะรืนนั้นเสร็จแล้ว
ก็ออกเดินทาง ไม่มีเวลาด้วยนะ วันที่ ๒๕ ฉันทันเสร็จเรียบร้อยแล้วก็ได้พูดบ้างเล็กน้อย
ก่อนที่จะไปเมืองกาญจน์ กลับมาก็ค่ำแล้วไม่มีเวลา พอเช้าวันหลังก็เข้าทำเนียบเลย
เวลานี้รู้สึกว่าจะจนตรอกเหลือเกินเราเองก็ดี มาระลึกได้ตอนจวนแจเข้ามาแล้ว หมุนตัว
มันก็ไม่ทัน ก็สี่ห้าหกวันนี้ที่ระลึกเรื่องดอลลาร์ได้ เรื่อยมาตั้งแต่นั้น บัดนี้ก็ไต่เยอะแล้ว
นะ ดอลลาร์รู้สึกว่าจะพอกพูนขึ้นโดยลำดับลำดับมาเวลานี้

บัญชีที่อุดรเราก็ได้ ๘ หมื่นแล้ว วันนี้อย่างจะมาก็อีกเพิ่มเข้าอีก เขาเอาไปเข้าบัญชี
แล้วเอารายการมาให้ดู บวกกับทางกรุงเทพอีก ๒ หมื่นก็เป็นแสนพอดี ไปคราวนี้เราจะ
ต้องได้แสนกว่า แล้วไปเอาจาก ๑๐ ล้านนั้นอีก ๒๒๐,๐๐๐ บวกเข้าไปอีก คิดว่าจะได้
๓๕๐,๐๐๐ จะเรียกว่าเป็นอย่างน้อยก็ไม่น่าผิด เพราะยังอีกหลายวัน ที่แน่นอนก็ ๓
แสนแล้ว ๑๐ ล้านนั้นก็ ๒๒๐,๐๐๐ ที่เราบวกเมื่อวานนี้ ๘ หมื่น กับทางนั้นอีก ๒ หมื่น
ก็เป็น ๑ แสน แล้วมันก็มาเรื่อย ๆ อย่างนี้ เข้าเรื่อย นี้ได้สั่งเสียเขาหมดแล้ว ดอลลาร์มี
เท่าไรเอาที่เป็นหัวหมื่น ๆ ไปหมด เราบอกไว้รวม ๆ เลย เศษพันมีเท่าไรเอาไว้ใน
บัญชีเพื่อเป็นนกดต่อต่อไป นี้อันหนึ่ง แล้วที่นี้เวลาได้มามากน้อยเพียงไร ต้องเอาหัว
หมื่นเป็นที่ตั้ง ได้เป็นหมื่น ๆ แล้วหักเข้าทางหมื่น เอาไปหมดเลย เหลือเท่าไรพัน ๆ ก็
เอาไว้ในบัญชี

ทองคำเราก็เพิ่ม ดอลลาร์เราก็เพิ่ม ฟัน้องทั้งหลายอย่าอ่อนนะ หัวหน้าไม่พา
อ่อนอย่าอ่อน ให้แข็งแกร่งทีเดียว เวลานี้เป็นเวลาที่เราทุกคน ๆ จะตั้งหน้าตั้งตาพุง
ชาติไทยของเรา ซึ่งเอนเอียงลงไปค่อนข้างจะลุ่มจมลงไปแล้วนะ พยายามฟื้นขึ้นมาให้
ได้ เพราะเป็นสมบัติของคนไทยเราใครจะไม่เสียตาย พลัดจากกรรมสิทธิ์ไปมาน้อย
ต้องเสียตายมาก เพราะฉะนั้นจึงคว้ามมาด้วยการชวนขายหาใหม่ เอาให้ได้นะ อู๋ จะ
ทำยังไงเราสลดสังเวชเหมือนกันนะ การช่วยโลกคราวนี้ได้เห็นโลกชัดเจนมากทีเดียว
เราพูดจริง ๆ คือเอาธรรมออกจับทุกอย่าง

เราไม่มีคำว่าโลกเข้าแฝงแม่เม็ดหินเม็ดทราย จะตำหนักก็ตาม จะชมก็ตาม จะ
ตำหนักโดยธรรมล้วน ๆ ชมโดยธรรมล้วน ๆ ทั้งนั้น จึงได้เห็นความชัดเจนของความ
หน้าด้านแห่งกิเลสตัณหา มันหน้าด้านจริง ๆ โธ ไม่รู้จักบุญจักบาป ไม่รู้จักผิดจักถูก มี
แต่จะเอาทำเดียว ๆ บินได้บินเอา หน้าด้านจนตะไปเลย เป็นอย่างนั้นนะ เราจึงสลด
สังเวชนะ ช่วยชาติคราวนี้สะเทือนใจเหมือนกัน เราพูดจริง ๆ สะเทือนใจมากกับพวก
หน้าด้าน โอ้ย มันกล้าหาญมากทีเดียว พวกนี้ไม่กลัวเรื่องนรกอเวจี

พระพุทธเจ้าทั้งหลายกลัวทั้งนั้น ทุก ๆ พระองค์กลัวนรกทั้งหมด จึงดำหนิติเตียนบอกโทษของนรก เป็นชั้น ๆ ตอน ๆ แห่งโทษของมันในนรกหลุมนั้น ๆ คือหลุมนี้เป็นอันดับหนึ่ง พุดถึงเรื่องกองทุกข์ที่แสนสาหัส ไม่มีใครเกิน ท่านก็บอกเอาไว้โทษของมัน คือทำอะไรถึงไปลงนรกหลุมนี้ ท่านก็บอกไว้ด้วย ต่อจากนั้นท่านก็ร้องลำดับมาอีก เช่น นรกหลุมที่วามหันตทุกข์นี้สุดยอด ว่าจะมีความสุข ชั่วขณะฟ้าแลบไม่มีเลย ท่านเรียกว่าอนันตริยกรรม แปลว่า กรรมที่หนักหาระหว่างนิตหนึ่งไม่ได้เลย แปลตามศัพท์ อนันตริยกรรม คือกรรมที่หนักมากจนกระทั่งหาระหว่างชั่วฟ้าแลบไม่ได้เลย คือกรรมประเภทนี้ กรรมประเภทนี้มีอยู่ ๕ อย่าง

๑) ฆ่าบิดา

๒) ฆ่ามารดา

๓) ฆ่าพระอรหันต์

๔) ทำลายพระพุทธเจ้าแม่ไม่ตายก็ตาม

๕) ยุยงให้สงฆ์ที่มีความพร้อมเพรียงสามัคคีกันด้วยหลักธรรมหลักวินัย ให้แตกแยกจากกัน

กรรม ๕ ประการนี้ ท่านกำชับเอาไว้ตอนสุดท้ายด้วยว่า ในกรรม ๕ ประการนี้จะเป็นกรรมใดก็ตาม เมื่อพอมีสติระลึกได้อยู่อย่าทำเป็นอันขาด ฟังซินะ เมื่อพอมีสติระลึกได้อยู่อย่าทำเป็นอันขาด ท่านยังตบท้ายลงไปเพื่อความระลึกของเราอีกทีหนึ่ง มันจะหลวมตัวไป เพราะกรรมมันหนักเข้าใจไหมละ ท่านยังตีเข้าไว้อีก ถ้ายังพอมีสติอยู่บ้างอย่าทำเป็นอันขาดในกรรม ๕ อย่างนี้แม้อย่างใดก็ตาม มีน้ำหนักเสมอกันหมดเลย

นี่ละพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ดำหนิแบบเดียวกันหมด ยอมรับแบบเดียวกันหมดว่ามีโทษขนาดไหน แล้วเป็นลำดับลำดับมาของกรรม จากนั้นก็ผู้มีบุญมีคุณ ตลอดถึงสัตว์มีบุญมีคุณ ลำดับมาเรื่อย ๆ นะ ท่านลำดับตามกรรมดีกรรมชั่วของคน คนที่มีกรรมดีต่อท่านเหล่านี้ก็อีกเหมือนกันนะ เป็นกรรมที่ดีอย่างมากทีเดียว ถ้าชั้วก็ชั้วอย่างสุดยอด ดีก็ดีสุดยอดไปเลย เป็นลำดับลำดับมา ฝ่ายทางดีก็เหมือนกัน ท่านเทียบไว้เรียบร้อยหมด

พระพุทธเจ้าทั้งหลายท่านกลัวทุกพระองค์ ไม่เคยปรากฏว่าพระพุทธเจ้าองค์ใดมาทำตัวเป็นสัตว์หน้าด่านคนหน้าด่าน เหมือนพวกเราทั้งหลายที่อยู่ในเมืองไทยเรา นี้เราเอาแต่เมืองไทยเราก่อนเราสอนเมืองไทยเรา ไม่มีพระพุทธเจ้าองค์ใดที่แสดงตัวเป็นพระพุทธเจ้าหน้าด่านมาทำหน้าที่แทนประชาชนหน้าด่านในเมืองไทยเรา เราไม่เคยเห็นองค์ไหนยอมรับเหมือนกันหมด แล้วประชาชนคนไหนมันจะเก่งกว่าพระพุทธเจ้าไป จะ

ไปปล้ำพระพุทธรูปเจ้าทุก ๆ พระองค์ เทียบประหนึ่งว่าเท่าเม็ดหินเม็ดทราย มากไหม แล้วเป็นเสียงเดียวกันหมด ยอมรับเหมือนกันหมด ทั้งฝ่ายดีฝ่ายชั่วพระพุทธรูปเจ้ายอมรับเหมือนกันหมดเลย แล้วพวกเราใครจะเก่งยิ่งกว่าพระพุทธรูปเจ้ามีเธอ จึงจะมาหน้าด้านหาญต่ออรรถต่อธรรม ก็คือกล้าหาญต่อการทำลายตัวเองให้ฉิบหายป่นปี้ตัวเอง ให้พากันระมัดระวังนะ

คำสอนพระพุทธรูปเจ้านี้เลิศเลอที่สุดแล้วไม่มีสอง ท่านยันไว้เลยก็มี ดังพระเจ้าสุปปพุทธะที่พูดทำทนายพระพุทธรูปเจ้ามาโดยลำดับ พระเจ้าสุปปพุทธะก็คือพระเจ้านั่นเอง พูดทำทนายพระพุทธรูปเจ้ามาตลอด ๆ พระองค์ก็เลยแสบออกไปบ้าง เออ พระเจ้าตาของเรานี้ก็พิลึกกึกก็้อเหลือเกิน นี่ก็จะไม่พ้นกรรมหนัก อีก ๗ วันพระเจ้าตาของเราก็คงจะถูกแผ่นดินสูบที่เชิงบันไดพระตำหนักหรือหอปราสาทนั้นแหละ ทางนี้ก็ไปทูลพระเจ้าสุปปพุทธะว่า พระเจ้าหลาน คือไม่ได้พูดว่าลูกเขย พระเจ้าตาก็คือพ่อเฒ่า พ่อตานั่นแหละ พ่อของพระนางพิมพา พระพุทธรูปเจ้าของเราก็คือพระเจ้าหลาน ศากยวงศ์ โกถียวงศ์ เป็นญาติกัน เลยติดปากมาเป็นพระเจ้าตา พระเจ้าหลานมาเรื่อย

โทษพระเจ้าหลานว่าอย่างนั้นเธอ เอ้อ ตามธรรมดาพระเจ้าหลานพูดอะไรไม่เคลื่อนไหวคลาดนะ พูดอย่างไรเป็นอย่างนั้น เอ้า ถ้าพระเจ้าหลานว่าเราจะถูกแผ่นดินสูบในวันคาร์บ ๗ ก่อนหน้านั้นเราจะขึ้นไปอยู่ปราสาทชั้น ๗ แผ่นดินที่ไหนจะโดดขึ้นไปสูบเราไดวะ ก่อนหน้านั้นก็ขึ้นไปอยู่ปราสาทชั้น ๗ พอจวนถึงวัน เช่นอย่างวันพรุ่งนี้จะถูกแผ่นดินสูบ ม้ามงคลมันคึกมันคะนอง ท้องพระโรงนี้ฟังเสียงเหมือนฟ้าดินถล่มเลย มันหากดลบันดาลอย่างนั้นนะกรรม ทางนั้นก็เลยว่ามันเป็นยังไง ม้าตัวนี้ธรรมดาที่ไม่เห็นมีอะไร คือม้าตัวนี้รักพระเจ้าสุปปพุทธะมาก เคารพมาก พอได้ยินเสียงมันจะสยบลงไปทันทีเลย วันนั้นเสียงแผดตั้งแต่ตีจนกระทั่งตอนเช้ายังหนักเข้า ๆ พอถึงเวลาเสียงมันก็ลั่นพิลึกกึกก็้อ มันเป็นยังไงม้าเรานี้ เลยไพล่พระศอกออกมาหน้าต่าง ผีลงเลยนั้นเห็นไหมถึงเวลาแล้ว ตกลงเชิงบันไดอย่างว่าแล้วหายเงียบไปเลย

เป็นอย่างนั้นละพระพุทธรูปเจ้ารับสั่งผิดที่ตรงไหน ดูเอาตอนใกล้ ๆ ที่เราเห็นประจักษ์กันนี่นะ เช่น ปลงพระชนมายุสังขาร คือกล่าวพระวาจาว่า จากนั้นไปอีก ๓ เดือนเราจะตาย คือตั้งแต่เดือน ๓ เพ็ญ เรียกว่า มาฆบูชา นั้นละสิ้นพระวาจาปลงพระชนมายุว่า อีก ๓ เดือน คือ เดือน ๖ เพ็ญท่านจะตาย ภาษาเราว่าจัน เสียงสะท้อนห้วนไหวไปหมดทั่วดินแดน เทวดาอินทร์พรหมสะเทือนไปหมดเลย พระอานนท์ก็สะท้อนสะท้อนห้วนไหวเหมือนกัน จึงเข้าไปทูลพระพุทธรูปเจ้าให้ทรงพระชนม์อยู่เป็นเวลานาน ๆ อานนท์ จะหวังอะไรกับเราก็คง ทุกสิ่งทุกอย่างเราสอนไว้หมดเรียบร้อยแล้ว ถ้าพูด

ธรรมดาก็เรียกว่า เรายังเหลือแต่ร่างกระดูก คือธรรมนี้มอบไว้หมดแล้ว ซึ่งเป็นสาระสำคัญแก่สัตว์โลก

จากนั้นก็ปลอบพระอานนท์ อานนท์ พระธรรมวินัยนั้นแล จะเป็นศาสดาของเธอทั้งหลายแทนเราตถาคตเมื่อเราตายไปแล้ว ศาสดาก็คือธรรม ท่านสอนไว้หมดแล้ว นี่ยังเหลือแต่พระสรีระคือร่างกายของท่าน ท่านจึงบอกว่า จะมาหวังอะไรกับเราอีก อานนท์ คือธรรมทั้งหมดที่เป็นศาสดาแทน ท่านสอนไว้หมดเรียบร้อยแล้ว นั้นแลคือทางเดินเพื่อมรรคผลนิพพานต่อสัตว์โลกผู้ดำเนินตาม จากนั้นท่านก็ปลอบโยน อานนท์ ถ้ายังมีผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบตามหลักธรรมวินัยที่เราสอนไว้แทนศาสดานี้ นั้น พระอรหันต์ไม่สูญจากโลกนะ อานนท์ บอกอย่างนี้เลย นี่ทรงปลอบใจ จากนั้นพอวันเดือน ๖ เพ็ญ เห็นใหม่ละ วันเดือน ๓ เพ็ญ ปลงพระวาจาแล้ว พอเดือน ๖ เพ็ญ เสด็จออกเลย ภาษาเราเรียกว่าไปตายตามคำสั่งคำจริงที่ทรงทราบไว้เรียบร้อยแล้ว

พอไปถึงนั้นวันเดือน ๖ เพ็ญ กลางคืนเมื่อพวกมัลลกษัตริย์เข้ามาทูลถามถึงเรื่องการเสด็จมาของพระพุทธเจ้า ก็บอกว่าเราตถาคตจะมตายที่นี่ ที่สวนมัลลกษัตริย์ จะมตายที่นี่ บอกตรง ๆ เลย ที่จะมตายที่นั่นท่านก็ทรงพิจารณาเหตุผลไว้อีก ๒ ทาง

ทางหนึ่งคือเมืองกุสินารานี้เป็นเมืองเล็กเมืองดอน ไม่มีทิวภูมิ ศาสดารูชมากมายพอจะต่อต้านรบราฆ่าฟันกันให้เป็นความเสียหายมากมาย ซึ่งไม่สมภูมิกับศาสดาสอนโลก เพื่อความร่มเย็นเลย พระองค์เห็นเหตุการณ์นี้เมื่อไปปรินิพพานที่เมืองกุสินาราเป็นเมืองเล็กเมืองน้อย เขาจะไม่มีทิวภูมิ ภูเขาทางนั้นมาขออัฐิคือพระบรมธาตุของท่าน เขาจะแจกแบ่งให้ทั่วถึงกันหมด สงครามจะไม่เกิด เป็นไปด้วยความสงบเรียบร้อย นี่เป็นข้อหนึ่ง

ข้อที่สองก็พราหมณ์แก่ซึ่งเป็นศากยะเหมือนกัน ถือทิวภูมิมานะว่าเป็นคนแก่ อันนั้นเป็นหลานเป็นเหลนของเรา จะถามธรรมะอะไรก็ถือทิวภูมิมานะ แต่วาระนี้เป็นวาระสำคัญเพราะทราบชัดเจนแล้วว่า พระพุทธเจ้าเสด็จมาปรินิพพานที่นี้ในคืนวันนี้ เราก็มีโอกาสเพียงเท่านี้ จะถือทิวภูมิมานะอยู่ก็ไม่เห็นเกิดประโยชน์อะไร แล้ววันนี้เป็นกาลสุดท้ายของพระพุทธเจ้า ถ้าเราไม่ไปเวลานี้จะไม่มีเวลา จะเสียผลไปเปล่า ๆ จึงตัดสินใจมา นี่พระองค์ก็ทรงทราบไว้แล้ว ทรงทราบไว้ตอนที่ถูกพระอานนท์ห้าม เวลาพราหมณ์แก่สุภัททะจะเข้ามาทูลถามปัญหาพระพุทธเจ้า ถูกพระอานนท์ห้ามไว้ ว่าพระองค์ทรงเพียบมากแล้วเวลานี้

พระองค์ทรงทราบให้เรียกเข้ามาทันที บอก เรามาที่นี้เพื่อพราหมณ์คนนี้แหละ คนหนึ่ง นั้นเห็นใหม่ละ กุสินารา ๑ พราหมณ์ ๑ มากี่มาถามพระพุทธเจ้า ศาสนาซึ่งมีจำนวนมากมาย ท่านไม่รับสั่งไปมาก เวลาเรามีน้อย ตรัสย่นลงไปว่าศาสนาใดมีอริยสัง

๔ มีมรรค ๘ ศาสนานั้นแลเป็นศาสนาที่ทรงมรรคทรงผล คือบอกว่าไม่ให้ถามเรามาก เวลาเรามีน้อย ศาสนามีมากต่อมาก ศาสนานั้นก็ว่าดี ศาสนานี้ดี พระองค์ไม่เอามาแข่งขันกัน บอกตรง ๆ เลยกว่า ศาสนาใดมีอริยสัง ๔ มีมรรค ๘ ศาสนานั้นแลเป็นศาสนาที่ทรงมรรคทรงผล ตั้งแต่สมณะที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ จนกระทั่งถึงที่ ๔ อยู่ในศาสนานี้ทั้งนั้น สมณะที่ ๑ คือพระโสดา สมณะที่ ๒ คือพระสกิทาคา สมณะที่ ๓ คือพระอนาคา สมณะที่ ๔ คือพระอรหันต์ อยู่ในศาสนานี้ทั้งนั้น

เอา อานนท์บวชให้เสีย บวชเดี๋ยวนี้ และให้ไปบำเพ็ญสมณธรรมอย่ามายุ่งกับความตายของเรา ยิ่งกว่าการบำเพ็ญเพียรให้สิ้นกิเลสในคืนวันนี้ พร้อมกับการปรินิพพานของเรา เรียกว่าเป็นปัจฉิมสาวกองค์สุดท้าย ให้พระอานนท์บวช แล้วก็ไล่ออกไปทำความพากเพียร ไม่ให้มายุ่งกับการตายของเรา ให้พิจารณาอริยสัง ๔ ซึ่งมีการเกิดแก่เจ็บตายอยู่ในนี้หมดเหมือนกัน ให้พิจารณาการตายของตัวเอง สุดท้ายพอพระพุทธเจ้าจวนจะปรินิพพาน ทางนั้นก็ตรัสรู้ปั้งขึ้นมา เป็นยังงั้นแถม พระพุทธเจ้าปรินิพพานในวันนี้แถม วันเดือน ๖ เพ็ญนะ

นี่จึงว่า เอกนามกิ หนึ่งไม่มีสองคือพระวาจาของพระพุทธเจ้า ออกมาจากพระญาณหยั่งทราบนี้เป็น เอกนามกิ หนึ่งไม่มีสอง ถ้าวางได้หยั่งทราบอะไรแล้ว อะไรมาลบล้างไม่ได้ ยกตัวอย่างเช่น บรรดาสัตว์ทั้งหลายที่ปรารถนาเป็นพุทธภูมิ จะเป็นพระพุทธเจ้าในอนาคตกาลข้างหน้า พระองค์ทรงเล็งญาณดู ใครจะสำเร็จไม่สำเร็จ ถ้าจะสำเร็จก็ตรัสบอก นี่จะสำเร็จในกาลข้างหน้าทรงทำนายไว้แล้วนะ กาลข้างหน้านี้ ประมาณพระพุทธเจ้าองค์ที่เท่านั้น ๆ โภธิสัตว์โพธิญาณนี้จะเต็มภูมิในศาสดาองค์นั้น แล้วจะได้ตรัสรู้เป็นศาสดาชื่อว่าอย่างนั้น ๆ อย่างนี้แล้วจะมาลบล้างหรือจะมาปลิกแฉะเป็นอย่างอื่น ทำความปรารถนาอย่างอื่นไปไม่ได้เลย ถ้าวางพระพุทธเจ้าได้ทรงทำนายไว้แบบนี้แล้ว ต้องเป็นอย่างนั้นแน่นอน

เพราะฉะนั้นผู้ที่ทำความปรารถนาจึงมีอยู่ ๒ แ่ง แ่งใดที่พระพุทธเจ้าทั้งหลายองค์ใดองค์หนึ่งก็ตาม ได้ทรงทำนายแล้วผู้นี้จะปลิกไปไม่ได้ เช่นอย่างปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้า เห็นว่าจะไปไม่ไหวแล้วปลิกไปเป็นสาวกภูมิเสีย ไปเป็นสาวกเสียนี่ก็เป็นไปได้ ถ้าวางพระพุทธเจ้าทรงทำนายแล้วว่ากาลนั้นเวลานั้น พระพุทธเจ้าองค์นั้นมาอุบัติแล้วผู้นี้จะได้ตรัสรู้เป็นศาสดาชื่อว่านั้นแล้ว ยังไงก็ลบล้างไม่สูญ นี่เรียกว่า เอกนามกิ ตรีสแล้วหนึ่งไม่มีสอง พระวาจาที่รับสั่งออกมาอะไรก็ตาม ถ้าวางได้รับสั่งมาแล้วจากพระญาณหยั่งทราบทุกอย่าง จึงไม่มีสอง ๆ จึงเรียกว่า เอกนามกิ หนึ่งไม่มีสอง คือพระญาณหยั่งทราบพระพุทธเจ้า ๑ พระวาจาที่พระพุทธเจ้าทรงรับสั่งอะไรออกมาแล้ว ๑

ธรรมที่ทรงสั่งสอนไว้แก่สัตว์โลกทั้งหลายแล้วนี้ ๑ เรียกว่า สวากขาตธรรมทั้งนั้น ตรัสไว้ชอบทั้งหมด นี่เป็น เอกนามก็ ทั้งนั้น

แล้วใครจะไปลบล้างคำสอนของพระพุทธเจ้าที่สอนไว้แล้วเป็น เอกนามก็ ตรัสไว้ชอบแล้ว ว่านรกไม่มี บาปไม่มี บุญไม่มี สวรรค์ พรหมโลก นิพพานไม่มี ใครจะไปลบ พระพุทธเจ้าองค์ไหนก็ลบไม่ได้ เหตุใดเราจึงมีอำนาจวาสนาบุญญาภิสมภารมากมาจากไหน นอกจากบาปใหญ่เท่านั้นมันจะพันหัวมันลงนรก ให้พากันรีบแก้ไขตัดแปลงเสียนะ นี่ละเรื่องธรรมของศาสนาพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์เลิศเสมอกันหมด เรื่องความสัตย์ความจริงนี้ไม่มีเคลื่อนคลาดเลย ให้พากันเคารพนะ

เราอย่าให้กิเลสมาลูบหัว ลูบจมูกนะ เราจะจมไปกับมัน เวลานี้สัตว์โลกขึ้นพันทุกข์ไปไม่ได้ ก็เพราะกิเลสกล่อมหัวใจให้หลงทิศหลงแดนไปตามมัน บาปไม่ดีมันก็บอกว่าดี บุญดีมันก็บอกไม่ดี วันนี้ฉันยุ่งไปวัดไม่ได้ นี่แสดงว่าบุญไม่ดี ฉันยุ่งไปวัดไม่ได้ แล้วบาปมันชั่วช้า โอ๊ย วันนี้เขากำลังจะเล่นลิเกละครอยู่นั้น ขอไปเสียก่อนเถอะ นั้นเห็นไหม มันดีไปทางนั้นนะพวกเรา พวกลิเกละครมันเก่งมาก เอาละเทศน์เท่านี้วันนี้

เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๒ บาท ๒๓ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๒,๘๖๓ ดอลลาร์ รวมทองคำที่ได้ทั้งหมดทั้งที่เข้าคลังหลวงแล้วและยังไม่เข้าเป็นทองคำ ๔,๓๒๓ กิโล เท่ากับ ๔ ตัน กับ ๓๒๓ กิโล ที่เราได้แล้วเวลานี้ ให้พร..

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันท่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd